

Til beslutningsforslag nr. B 88. Betænkning afgivet af Forsvarsudvalget den 8. april 1999

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af Irakmandatet

[af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL)]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i et møde.

Herefter indstiller *et flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkeparti og Enhedslistens medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for mindretallet (Enhedslistens medlem af udvalget) kunne desværre allerede ved 1. behandling af beslutningsforslaget konstatere, at der ikke var tilslutning fra flertallet af Folketingets partier til at ophæve beslutningen om dansk militær deltagelse i krigen mod Irak og dermed mandatet givet af Folketinget den 18. februar 1998 (beslutningsforslag nr. B 114 om et dansk militært bidrag til en multinational indsats i Mellemøsten, jf. Folketingstidende 1997-98, 1. samling, tillæg C, spalte 361).

Udviklingen siden denne beslutning har efter forslagsstillernes opfattelse ellers tydeligt vist behovet for at ændre denne.

En seriøs diskussion om, at NATO-alliancen med sine egne beslutninger om militære aktioner imod Irak gik uden om FN's Sikkerhedsråd, var der - med få undtagelser - ikke vilje til at tage.

Der var heller ikke synderlig interesse for at diskutere, om strategien med at bombe og gennem økonomiske sanktioner at tvinge Saddam

Husein til at opgive sin modstand mod UNSCOM-inspektioner overhovedet har nogen virkning ud over at ramme den irakiske civilbefolkning på en lang række områder.

USA har groft udnyttet og misbrugt FN ved også at bruge UNSCOM-holdene til at spionere imod Irak. Dette blev heller ikke set som en grund til at tage den danske beslutning om at gå med i den af USA ledede aktion imod Irak op til overvejelse.

Under 1. behandling af beslutningsforslaget forelå der også klare udsagn fra USA's militære ledelse, herunder forsvarsminister William Cohen, om, at formålet med de militære bombninger, som USA og England iværksatte i slutningen af december 1998, nu gik langt ud over, hvad der oprindeligt var målet med de militære bombninger, nemlig at ramme de steder, hvor der blev eller kunne blive produceret midler til kemisk krigsførelse, eller hvor disse opbevaredes.

Den 8. marts 1999 kunne Berlingske Tidende skrive, at »i virkeligheden er der tale om en hemmelig uerklæret krig mod Saddam Hussein. Siden begyndelsen af januar har amerikanske og britiske fly og krydsermissiler således angrebet mål i Irak i gennemsnit hver anden dag. Ofte slår den amerikansk-britiske koalition til mod mål, der ikke udgør en direkte trussel mod de to landes fly. Officielt fremstilles aktionerne som selvforsvar. Det er i overensstemmelse med folkeretten, og Washington ønsker heller ikke at provokere den offentlige opinion i den arabiske

verden og Tyrkiet, hvor der er protester over de lidelser, som konfrontationerne påfører den irakiske befolkning.«

Denne uerklærede form for krig, som tilmed går langt ud over USA's beføjelser og Englands

egen fortolkning af tidligere FN-beslutninger, illustrerer kun alt for godt, i hvor høj grad Danmark villigt lader sig bruge som en politisk brik i USA's Mellempøstenstrategi uanset de sociale, økonomiske og menneskelige konsekvenser.

Poul Andersen (S) Per Kaalund (S) Lotte Bundsgaard (S) Anna-Marie Hansen (S)

Ingrid Rasmussen (S) nfm. Villy Søvndal (SF) Arne Melchior (CD) Jørgen Estrup (RV)

Søren Søndergaard (EL) Svend Aage Jensby (V) Karen Rønde (V) Erik Jacobsen (V)

Anders Mølgaard (V) Hans Engell (KF) fmd. Helge Adam Møller (KF) Peter Skaarup (DF)

Jann Sjursen (KRF)

Fremskridtspartiet havde ikke medlemmer i udvalget.